

ഉയിർപ്പുകാലം വചന വിചിന്തനം

ഉയിർപ്പുകാലം : രണ്ടാം ഞായർ യോഹ 20,19-31

"നിങ്ങൾ ആരുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നുവോ അവ അവരോടു ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. നിങ്ങൾ ആരുടെ പാപങ്ങൾ ബന്ധിക്കുന്നുവോ അവ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും." മനുഷ്യ, ക്ഷമിക്കാനും പൊറുക്കാനും നിനക്ക് അധികാരമുണ്ട്!

“അവൻ തോമസിനോടു പറഞ്ഞു: നിന്റെ വിരൽ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരുക; എന്റെ കൈകൾ കാണുക; നിന്റെ കൈ നീട്ടി എന്റെ പാർശ്വത്തിൽ വയ്ക്കുക. അവിശ്വാസിയാകാതെ വിശ്വാസിയായിരിക്കുക. തോമസ് പറഞ്ഞു: എന്റെ കർത്താവേ, എന്റെ ദൈവമേ!” (യോഹ 20,27-28)

“ തോമസിന്റേത് നിരാശയുടെതല്ല, മറിച്ച്, ആശ്രയബോധത്തിന്റെ നിലവിലിയാണ്.. സ്നേഹംകൊണ്ട് ക്രിസ്തു സഹോദരങ്ങളുടെ കുറവ് നികത്താമെന്ന് പഠിപ്പിക്കുന്നു! ”

ക്രിസ്തുശിഷ്യൻമാർ ആഴ്ചയുടെ ആദ്യദിവസം വൈകിട്ട് യഹൂദരെ ഭയന്ന് കതകടച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവരുടെ മധ്യയിലേക്ക് ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തു കടന്നുവരുന്നു. എന്നിട്ട്, അവരോട് പറഞ്ഞു,

“നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം!”

ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തുവിന് ശിഷ്യൻമാർക്ക് നൽകാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സമ്മാനം അവന്റെ സമാധാനമാണ്. അത് നൽകിയപ്പോൾ അവൻ ക്രിസ്തുവാണെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ ക്രിസ്തുശിഷ്യർ തയ്യാറായില്ല. ഇതു കാണുന്ന ക്രിസ്തു താൻ ക്രിസ്തുവാണെന്ന് തെളിയിക്കാൻ ആണികൾ തറച്ച തന്റെ കൈകളും കുന്തത്താൽ തുളയ്ക്കപ്പെട്ട പാർശ്വവും അവരെ കാണിച്ചു. ഇതു കാണുന്ന ശിഷ്യർ അതു കർത്താവാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുകയും അവൻ ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പക്ഷെ, ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ ദർശനസൗഭാഗ്യം ഉണരിലും ഉറക്കത്തിലും ക്രിസ്തുവിനോട് കൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ക്രിസ്തുവിന്റെയും ക്രിസ്തുശിഷ്യരുടെയും ‘മോട്ടിവേറ്ററുമായ’ ദിദിമോസ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നവനുമായ തോമസിന് മാത്രം ലഭിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ടു മറ്റു ശിഷ്യൻമാർ അവനോടു പറഞ്ഞു:

“ഞങ്ങൾ കർത്താവിനെ കണ്ടു.”

ഇതുകേൾക്കുന്ന തോമസ് പറഞ്ഞു:

“കർത്താവാണേ... ഞാൻ ഇത് വിശ്വസിക്കില്ല. ഇത് ഞാൻ വിശ്വസിക്കണമെങ്കിൽ അവന്റെ കൈകളിൽ ആണികളുടെ പഴുതുക്കൾ ഞാൻ കാണുകയും അവയിൽ എന്റെ വിരൽ ഇടുകയും അവന്റെ പാർശ്വത്തിൽ എന്റെ കൈ വയ്ക്കുകയും ചെയ്യണം. അല്ലാതെ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.”

ഇതിനുശേഷം എട്ടു ദിവസങ്ങൾ പിന്നിടുന്നു. വാതിലുകളടച്ച് ക്രിസ്തുശിഷ്യരെല്ലാവരും ഒരുമിച്ചുകൂടിയിരിക്കുന്നതിന്റെ ഇടയിലേക്ക് ക്രിസ്തു കടന്നു വരുന്നു. തുടർന്ന് അവൻ വീണ്ടും എല്ലാവർക്കും സാമാധാനം പറഞ്ഞിട്ട് തോമസിനോട് പറഞ്ഞു:

ഉയിർപ്പുകാലം / രണ്ടാം ഞായർ / യോഹ 20,19-31

"ക്രിസ്തു തന്റെ കൈകളും പാർശ്വവും അവരെ കാണിച്ചു. കർത്താവിനെ കണ്ട് ശിഷ്യൻമാർ സന്തോഷിച്ചു." അവന്റെ മുറിവുകൾ നമ്മുക്ക് സന്തോഷം നൽകുന്നതാണ്. കാരണം, അവന്റെ മുറിവുകൾ നമ്മുക്ക് രക്ഷ സമ്മാനിക്കുന്നവയാണ്.

“നിന്റെ വിരൽ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരുക; എന്റെ കൈകൾ കാണുക; നിന്റെ കൈ നീട്ടി എന്റെ പാർശ്വത്തിൽ വയ്ക്കുക. അവിശ്വാസിയാകാതെ വിശ്വാസിയായിരിക്കുക.”

ഇത് കേൾക്കുന്ന തോമസ് തൊട്ടടുത്ത നിമിഷം പറഞ്ഞു:

“എന്റെ കർത്താവേ, എന്റെ ദൈവമേ!”

ലോകചരിത്രത്തിൽ ഇന്നുവരെ കേട്ടിട്ടുള്ള ക്രിസ്തുവിജ്ഞാനിയത്തിന്റെ ആണിക്കല്ലാണ് തോമസിന്റെ അധരങ്ങളിലൂടെ ദൈവം പറയിപ്പിച്ചത്. കുഞ്ഞായിരിക്കുമ്പോൾ കടംകഥകൾ പറഞ്ഞ് നാം കളിക്കാറുണ്ട്. അന്ന് പറയുന്ന നല്ല ഒരു കടംകഥ ഇപ്രകാരമാണ്.

“ഒരമ്മ പെറ്റ മക്കളെല്ലാം തൊപ്പിക്കാൻ”

ഇതിന്റെ ഉത്തരം അടക്കാമരത്തിൽ നിന്നും പറച്ചെടുക്കുന്ന അടക്ക എന്നാണ്. ഈ കടംകഥ തന്നെയല്ലേ ക്രിസ്തുശിഷ്യൻമാരുടെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നത്. ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തു തോമാശ്ലീഹ യൊഴികെ മറ്റ് പതിനൊന്നുപ്പേർക്കും ദർശനം നൽകുമ്പോൾ അവരാരും ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. തുടർന്ന്, ക്രിസ്തു, തന്റെ ആണികളാൽ തുളയ്ക്കപ്പെട്ട കരങ്ങളും കുന്തത്താൽ തകർക്കപ്പെട്ട തിരുവിലാവും കാണിച്ചു കൊടുക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നത് (യോഹ 20,19-20). ഇതു തന്നെയാണ് തോമസിന്റെയും ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നത്. എന്നിട്ട്, തോമസ് മാത്രം സംശയക്കാരൻ. പക്ഷെ, യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതെന്താണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുമുറിവുകൾ കാണാനും അനുഭവിക്കാനുമുള്ള സൗഭാഗ്യം മുഴുവൻ ശിഷ്യർക്കും ലഭിച്ചിട്ടും, ക്രിസ്തുവിജ്ഞാനിയത്തിന്റെ ആണിക്കല്ലായിട്ടുള്ള “എന്റെ കർത്താവേ, എന്റെ ദൈവമേ...” എന്നുള്ളത് തോമസിന്റെ അധരങ്ങൾ മാത്രമെ സമ്മാനിക്കുന്നൊള്ളൂ.

ഈശോ തന്റെ മുറിപ്പാടുകൾ കാണിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടാണ് താൻ ഇന്നും ജീവിക്കുന്നു എന്ന് ശിഷ്യൻമാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തിയത്. ക്രിസ്തു മുറിവേറ്റ സൗഖ്യദായകനാണ്. മുറിവേറ്റവനാണ് മുറിവുള്ളതിനെ തിരിച്ചറിയാനും മുറിവുകൾ വെച്ചുകൊടുക്കാനും സാധിക്കുകയൊള്ളൂ. പരാജിതനും ക്രൂശിതനുമായി ക്രിസ്തുവിനെ മരണത്തിന്റെ ധ്വംസനങ്ങൾക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തിരുന്നവെങ്കിൽ അവൻ മുറിവേറ്റവൻ മാത്രമായേനെ. പക്ഷെ, മരണത്തിന്റെ സമസ്യകളെ തച്ചുടച്ച് മൂന്നാംനാൾ ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റതിലൂടെ അവൻ മുറിവേറ്റ സൗഖ്യദായകനായി മാറപ്പെട്ടു. അവൻ പരാജിതനല്ല. മറിച്ച്, മരണത്തെ ജയിച്ചവനാണ്. എന്റെ മുറിവുകൾ ഉണക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സ്വജീവിതത്തിൽ മുറിവുകൾ ഏറ്റെടുത്തവനാണ് ക്രിസ്തു. അവന്റെ മുറിവുകളിൽ എനിക്ക് ഇന്നും സ്ഥാനമുണ്ട്. കാരണം, അവൻ പറയുന്നു, “ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത് അവർക്കു ജീവനുള്ളതാകാനും അതു സമൃദ്ധമായി ഉണ്ടാകാനുമാണ്” (യോഹ 10,10).

ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തു എപ്പോഴെല്ലാം ശിഷ്യൻമാർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ടോ, അപ്പോഴെല്ലാം അവൻ സമ്മാനിക്കുന്നത് “സമാധാനം” മാത്രമാണ്.

“ആഴ്ചയുടെ ആദ്യദിവസമായ അന്നു വൈകിട്ട് ശിഷ്യൻമാർ യഹൂദരെ ഭയന്ന് കതകടച്ചിരിക്കെ, യേശു വന്ന് അവരുടെ മധ്യേ നിന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം!” (യോഹ 20,19)

“യേശു വന്ന് അവരുടെ മധ്യത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം!” (യോഹ 20,26).

ഉയിർപ്പുകാലം / ഞായറാഴ്ച / യോഹ 20,19-31

ശിഷ്യൻമാർ
 യഹൂദരെ ഭയന്ന്
 കതകടച്ചിരിക്കെ,
 ക്രിസ്തു വന്ന്
 അവരുടെ മധ്യേനിന്ന്
 അവരോടു പറഞ്ഞു:
 നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം!
 ക്രിസ്തു ഭയങ്ങൾ
 ഇല്ലാതാക്കുന്നവനാണ്!

“യേശു അവരുടെ മധ്യേ പ്രത്യക്ഷനായി അവരോട് അരുളിച്ചെയ്തു: നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം!” (ലൂക്കാ 24,36).

“യേശു അവരോട് പറഞ്ഞു: ഭയപ്പെടേണ്ടോ” (മത്താ 28,10).

ഉത്ഥിതനായ ഈശോയ്ക്ക് അന്നും ഇന്നും എന്നും സമ്മാനിക്കാനുള്ളത് ദൈവത്തിന്റെ സമാധാനം മാത്രമാണ്. ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തുവിനെ സ്വജീവിതത്തിന്റെയും സ്വഭവനത്തിന്റെയും നാഥായി സ്വീകരിക്കുകയും പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ചെയ്യുന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ സമാധാനം കൊണ്ട് സ്വജീവിതത്തെയും സ്വഭവനത്തെയും നിറയ്ക്കുകയാണ്. ജീവിതത്തിൽ സമാധാനമില്ലാത്ത അവസ്ഥകളുണ്ടോ? ജീവിതത്തിൽ സമാധാനമില്ലാത്ത മേഖലകളുണ്ടോ? ജീവിതത്തിൽ സമാധാനമില്ലാത്ത ഇടങ്ങളുണ്ടോ? ക്രിസ്തുവിനെ നിന്റെ നാഥനും രാജാവുമായി അവരോധിക്കുക. അവൻ നിനക്ക് സമാധാനം സമ്മാനിക്കും.

ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യഗണത്തിന് സമാധാനം സമ്മാനിച്ചതിന് ശേഷം ദൗത്യം ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നു.

“അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ ലോകമെങ്ങും പോയി, എല്ലാ സൃഷ്ടികളോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവിൻ. വിശ്വസിച്ചു സ്നാനം സ്വീകരിക്കുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും; വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും” (മർക്കൊ 16,15-16).

“യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം! പിതാവ് എന്നെ അയച്ചതുപോലെ ഞാനും നിങ്ങളെ അയയ്ക്കുന്നു. ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് അവരുടെമേൽ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ട് അവരോട് അരുളിച്ചെയ്തു: നിങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ ആരുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നുവോ അവ അവരോടു ക്ഷമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും. നിങ്ങൾ ആരുടെ പാപങ്ങൾ ബന്ധിക്കുന്നുവോ അവ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും” (യോഹ 20,21-23).

ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തു താൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ആരോഹണം ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് ശിഷ്യഗണത്തിന് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ അവരെ ഭരമേൽപ്പിക്കുന്ന ദൗത്യമാണിത്. മുമ്പ് കാര്യങ്ങളാണ് ശിഷ്യൻമാരെ ക്രിസ്തു ഭരമേൽപ്പിക്കുന്ന ദൗത്യം.

1. നിങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കണം.
2. നിങ്ങൾ ലോകം മുഴുവൻ ചുറ്റി നടന്ന് വചനം പ്രസംഗിക്കണം.
3. വചനം കേട്ട് വിശ്വാസത്തോടെ കടന്ന് വരുന്നവർക്ക് സ്നാനം നൽകണം.
4. നിങ്ങൾക്ക് പാപങ്ങൾ മോചിക്കാനും ബന്ധിക്കാനുമുള്ള അധികാരവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

ക്രിസ്തു ക്രിസ്തുശിഷ്യരെ ഭരമേൽപ്പിച്ച ദൗത്യമാണിത്. ഞാൻ ക്രിസ്തുശിഷ്യനാണെങ്കിൽ എന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ പൂർത്തിയാക്കാനുള്ള ദൗത്യവും ഇത് തന്നെയാണ്.

“സഭ മിശിഹായുടെ തുടർച്ചയാണ്
 ഒപ്പം, മിശിഹായുടെ സാക്ഷികളുടെ സമൂഹവുമാണ്!”

ഉയിർപ്പുകാലം / ഞാനും ഞായർ / യോഹ 20,19-31

ഫാ. ജോബി മേനോൻ
 +91 944 7777 931